

250 frém.
923-24.

Birátalra jiadatit:

J. Toghre Gynea

^{is}
Alumotkuak

egyetemi tanár unar.

Debrecen, 1924. febr. 5.

Dr. Toghre Gynea
e. i. déla.

Isztudományi doctori értekezés
a büntetőjog köréből.

At kiserlet buntellensége.

Erta

Dr. Hegedüs Gyza.

Magyar, felületes! Eszogatma

Debrecen, 1924. febr. 6.

Hegedüs

Eszogatma

Debrecen 1924 febr. 9

Hegedüs

A 2399

Feliasznoilt irodalom:

Carrara Ferenc: A büntető jogtudomány
programja I. 1878.

Edvi Illés Károly: A B. t. k. magyarizálta I. 1894

August Finger: Lehrbuch des deutschen Strafrecht. 1904.

Möstlin: System des deutschen Strafrecht. 1895.

Bernolák Kálmán: Büntetőjogszabályaink gyűjteménye: 1915.

Wassics Gyula: A büntetőjog II. 1887.

+ mivel ²

Büntetőörvényünk
67 §. a a következőképen írt-
kedik: + Ki büntetődik a kísérlet;
1; ha a tettes a megkezdett bűntett
vagy vétség véghezvitelétől önként
elállott; 2, ha a bűntett vagy vét-
ség lenyúlásánakra az igazságszóló
előindulást - mielőtt esleterménye
fölfelelő belettel volu - önként el-
hárította.

A törvény eme rendelkezése
érthető megnyilvánulása annak
a török vétség, melyek minden
törvényhozás szellemét is kell hat-
nia, hogy t. i. azokat az indok-
okat, melyek az emberket büntető-
vétség készletik, Olv. pedig c -
latimány ²

egyik legvalószínűbb jövőkép arra,
hogy a büntető jogalkotás polkövetői
akarsó puber visszafelé fordítsák a
büntető jogalkotásról, az, hogy visszafelé
esetén büntetlenséget biztosít neki
a törvény. Ez a kriminálpoli-
tikai jövőkép vezet a törvényhozás
akkor, midőn a kísérlet az büntetés
visszafelé és az precedens elhá-
rítása esetén nem szolgál büntetéssel.
" A bölcs törvényhozás meg egyszer
közvetlen a büntetést megadó egyen
és a büntetést köze, s a büntetlenség
igényével igyekszik felhívni a
ni a jogos kéret visszafelé
a szerencsétlen a közeleség
ösvényre, midőn a végzetes lett
elkövetetett, illetőleg bevégezett

volna" - mondja büntetőkönyv
könyvünk javaslatának minisz-
teri indoklására (Edvi Flés I. 173.)

Ugyan helyesebb vélekedések azok,
amik azt vallják, hogy az ön-
kéntes elállásnak nyilvános kö-
rülményekből való bebiztosítá-
sra kísérlet nyilvános megbiúsítá-
sra szűkebb és közzé helyet, a bü-
ntetkezési abbahagyására. Hi-
szem az, aki tudja, hogy bü-
ntetés már való, kezdésért igen
kevésbé törvényszerű a büntetkezési
elkövetéskor, azaz, hogy néhány
napokkal több büntetésre kap-
va legyen. Amellett az em-
berknél a büntetés morális
jelentősége sokkal visszariasztóbb

+ mit?

mint magya a büntetésrel járó phy-
sikai szenvedés, a cselekmény cüz-
lébb vagy súlyosabb büntetésé pe-
dig csak fizikailag jelent kü-
löbséget, de nem jelenthet egyen-
mind a morális káros szempont-
jából. Ezt nem helyes krimi-
malpolitikai intézkedés a bünt-
etés puhításá, amin a nem helyes
a Klein (Klassico: 248) ajánlotta
közgyűlési kártyákra helyezés.
sem. az a mód mely által az
előírt celt egyedül érhető el
megfelelően: a büntetésesség.

Ez a felfogást vallják a
modern törvénykönyvek, me-
lyek a kiscrétől való bünté-
tes elállásról az eredmény elha-

rehabilitáció, büntetésmentesség, bizto-
sítással, a testekkel. A kísérlet
ilyetén való kriminálpolitikai
szempontból büntetésmentesség, melyet mell-
hányossá a bevételek megőrzés,
Célzáróval pedig az érdekesség, hogy
a büntetésmentesség befolyásait meg-
kutatjuk, nem mondhatjuk mo-
dern jászaiért, mert, ha jog-
történeti szempontból vizsgáljuk
a kérdést, az viszonyulhat már
a római jogba s végig vezet a
büntető jogi tudomány fejlődésének
minden fázisán. Ugyanakkor a kérdést
jogászilag nemcsak a szabályok,
követően megkísérültek tanulmány
a történeti előzményekre is.

~ ~ ~

Vit apok[?]

I. A római jog egyes jogszabályai szeri-
nt ismerse már önkéntes elhallo-
sottnak a kísérlet büntetlenségét,
bar-pus, a glossatoroktól szá-
mazó feltehetően többek között
sőt valamiképp Ludeu, Zachariae,
Lelièvre akik hevesen harcoltak
a feltevéssel. Ollomscu pedig meg-
osztja a véleményét, hogy a kísérlet
fogalma egyáltalán még volt a ró-
mai jogban. Még a terminus tech-
nikus is kicinyzött a kísérlet fogal-
mára. (Finke 293.)

Zachariae szerint a római
jog nem vontja meg a határo-
kat a kísérlet és bevezetés büntet-
lenség között, mert a kísérlet

neu ak. BTK. 427.9

neu mint ilyeut; de mint jöwalla' de-
licumot büwlették s igy neu is volt
lehetséges az, hogy a viszályok foly-
tan az büwletene valjék. A mint
büwleté' joges'ok között Köstlin
az, ki kijelenti: Der Widerspruch
gegen die communis opinio ist dem
auch um so auffälliger, je klärer
es ist, dass der fragliche Grund-
satz zu denen gehört, die sich
aus dem germanischen Rechte al-
lein ohne Einwirkung des die-
Subjectivität überwiegenot be-
rück sichtigenden röm. Rechts
gar nicht entwickeln können.
(Köstlin 237.)

Euo kijelentes' mellett Köstlin
a forrasok egyes helyeivel is igaz-

Solja azon példányát, hogy a kísér-
lésnél való' elállás' bizonyosságát
móltu a főmunkák is ismeretük.

II. A glossatörök a főmunkai jogi
ferrőlök alapjain' már határozo-
tan azok követhetettek, hogy az
összeállítás' elállás' bizonyosságát
biztosít (Whassics: 264.)

Ha a teljes nem nem tudja, de nem
akarja „ad effectum producere” a
cselvényét, úgy nem is lehet megbirodni.
A későbbi kommuca'örök, kik a glossa
nyomán határozták, ugyanazon gond-
latnak adnak kifejezést. Julius Sharus ?
ugyan más képs' en fogja fel némileg
a dolgot, mert ő is megbirodást nem
úgy érti, mint a bizonyosság' bizonyos'

pkot, hancu csak mint alyho "köri-
meig" (Whassics 265.)

Farinacius a büntetésig illetk
nyilatkozik. Felveti a kérdés: "Poeni-
tia in delictis, quando poenitentia suf-
fragetur ad evadendum poenam?" "Si
iggy felel meg nekü" "Quod poenitentia
in delictis, etiam quod ultra cogita-
tionem fuerit, devotum, ad aliquem
actum, et etiam in atrocissimis,
facit, ut deliquens non puniatur"
(Whassics 266)

III. A Feinliche Gerichtsordnung-
ban szünten meglatoljuk a bi-
séklet büntetésigét, arra az esz-
re, ha önkies az plallia a tettes
készeöl. A Carolina rövideu Clin-

Érzi a kérdést, megkülönbözteti a
kiszéleket a bevégeket büncselekmény-
től s a kiszéleket csak arra az esetre
no jelenti ki büntethetőnek, ha a
teljes más szökőzik, s a dal s a karada
ellence („wider seinen Willen”) a ma-
nyaloztatott meg a cselekmény meg-
valósítása révén. Amennyiben tehát
a cselekmény véghezvitelét saját
akarataból magyarázza, akkor -
kiszéleke, nem lehet büntetés alá.

Ugyan a „Codex juris bavarici
criminalis” (1751) és a „Constitutio
criminalis Theresiana” (1768) inkább
enyhítő körülménynek tekintik a
visszalépést s csak sokkal később
cselekményeknél biztosítanak

büntetlenséget (Classics 273.)
Különösen publikus érdekel II. József
1787-iki büntető törvénykönyve, mely
ígaz helyesen fogja fel a kérdés és
a kísérletet csak akkor sérti büntetendőségre, ha a tett ingyenseg
telhetlenség, "közbejött akadály"
vagy véletlen következtében nem
volt bevégezhető" (Classics 273.)
aminek logikus folytatása az hogy
az önkéntes elállás esetén a kísérlet
ment a büntetésről.

IV. Hazánkban nem bala'lelt
arra bizonyítékokat, hogy még
jogunk büntetlenséget hisztosított
volna a visszaéléspőnék. Egyhát³
közülvény volt az önkéntes el-

állás, de mint Whassics kimondatja
még az 1791-iki javaslatunkról
szóltak elmondani, hogy az önkéntes
eladás büntetése igenek alvi alap-
ján állott volna.

Őhoir jegyzés más szellem nyi-
latkozik még az 1843-iki javaslat-
ban. Ennek 47 §-a expressis verbis
kimondja, hogy aki „a büntetnek
folytatásától s bevégezésétől, önként
ismét elállott, csak annyiban vonat-
tatik büntetés alá, amennyiben az,
amint más véghez vitt, meggyében
is oly esélyeket vagy mulasztási
vols, melyre büntetését kezdte se
bíróány.”

Ér 1878: V. tc, mint már láttuk

nygyanorson álláspontra van.

A kéndés törvények egy körében
állékintve a felállított kértelt:
t. i. „ hogy a kiserlet jövevény el-
állás és az eredmény elvárása
esetén nem vonatkozik büntetés
alá - fogjuk elemezni.

Amint fentebb láttuk a bünte-
tő körvénykönyv 67 §-a 2 esetben
biztosít a kiserletnek büntetle-
ségét; ha a tettes a cselekmény el-
követésétől jövevény elállott és ha
a büntett vagy vétség eredmény-
nyét felfedeztetése előtt elvárította.

Mindkét esetben csak a kiser-
let büntetlenségéről van szó, amit

ből folyik, hogy a büntetéség a
második esetben is csak akkor ad-
ható meg, ha a büntetl vagy vétség
tényállását kétséget kizáróan al-
kötő elemek nem állottak elő.

Ötödik kérdés, hogy a vizsgálati-
nok önkéntességük kell-e lennie.

Ötödik kérdés, hogy mit kell érteni a
önkéntesség alatt, hogy az a
dott esetben kötelezően kell-e
szolgálnia, hogy önkéntesség volt-e az el-
járás vagy pedig nem.

Finkegy* szerint, „Önkéntesség”
alatt az érteni, hogy a cselekvő
nem külső kényszerítő okból, hanem

* Finkegy 304.

jószágokból saját akaratú elhatá-
rozásból álljon el a folytatásból,
A hangszly a saját akaratú elha-
tározásou van, felvált csak kell, min-
de csak előt fejezve. Ennek meg-
állapításá sa igen kiülőbözőkép
törvények és sok vitóka adhat,
alkalmat. Whassics maga re-
sztról kijelenti, hogy oly esetek-
ben, melyekben a tetteit cseu a
cselekvény alkalmából megletpi
valaki és csak következében
hogy fel a megkeresett törvény-
séggel, nem belülsőtő az elállás
önként csak, a Curia viszont meg-
állapította az önkéntes elállást,
mikor a tetteit alvó meglet meg alar-

* Whassics 252.

2
2
2
melyet megvárnádott -, nem érez lo-
vább indító okot a jogserkei vég-
hez vitelére. Ha ezen plőt tart-
juk azt, hogy voltaképp itt is a
számbavett külső körülmények
megválna'sa'ra'ól vagy másképe
való előállás'ára'ól van szó, s nem
bárkét előálló megválna's'ra'ól, azt
kell mondarmunk, hogy ez sem lehet-
hető önkéntes előállásnak.

Ezért az aromban, hogy a Curia
ily esetekben is alkalmazta a
Cz. S. I. pontját. Így felucutette
a vádlottat, midőn az egy 12
éven aluli hadnygal megkerdelt
közösülé'stől annak fejlettsége
folytán állott el. * Nem quod sit.

* Kodvi Fles 176

(Itt külföldben még abban is hibás
az ítélet, hogy az prószlakos nem
közösségek és nem részek egyen-
lőségével már be van fejezve.)

Építkezések és példolatok és
cura, midőn az az általa betölt
ablakok beépülésén az ott lakók
és krajcárvek, minthogy az lyukas
volt visszalapoltak.*

Itt jönek az elállás fogalmával
függ össze az iudokok kérelme is
melyek a tettektől az jönek az el-
állásra birtok. Kérelmek van a je-
lentősége annak, hogy vajon va-
lődi megvárás vagy felelet és
vagy könnyűlet iudokja a tét-
test és visszalapoltak. Fintok a ter-

* Endri Telés 175.

deszt röviden közömbösnek jeleni-
ki. Classics * szerint az a fő hogy
az államok jötkénységét kétség-
telen legyen. Mert, ha a teljes azt
hitte is, hogy meggyőződéssel csak
cselkvényekben s csak követke-
lében hagyott fel a cselkvény foly-
tatásánál, az már nem jelenke-
ti az államok jötkénységét, egyet-
ként azonban az ok mely a teljes
az államokia indítja szerinte is
közönyös s különösen nem szük-
séges a meggyőzés erőstől viz-
gálatra.

Lecharrie is azt mondja,
hogy nem csak jogi hanem a bü-
ntetésig politikai jogai is elkes

* Classics. 250.

ramok az oly felfogásnak, mely az ö-
kintes elállást annak, akinek szerint
kivánja méltányolni. A lemarasztal-
ellenségnek valóra azt, akinek éppen a
büntetésből való féltékeny hatók, mégis
büntetési akarat, az ért, mert nem az
erkölcsi jomlás indító oka, veszt-
ték vissza lépését.*

Ugy hiszik, helyen való e helyen,
hogy az olyan büntetőjogi tudomány
magy. mestereinek Carrara-t eluc-
letet ismeressük a vissza lépés in-
dokációját. A vezetésen Carrara
e tekintetben különleges elucletet
fejt ki az n. m. erkölcsi ok elucle-
tés: „A végrehajtás a teljes ararati
bűnye szatijja meg egy akkor, midőn

* *Classics* 249

** *Carraro* I-259 s. k. l.

ez a feltételek között pontosan, valamint akkor is, midőn azért nagy fel a bünséggel, mert szabályok megváltozott. Az első esetben azonban a végrehajtás véletlen erkölcsi ok miatt szakadt meg; a második esetben pedig a megszakítás szabályos ok, vagyis önkéntes felhagyás következtében történt." Ennek megvilágítására Carrara egy példát hoz fel. Ha tettes azért nagy fel térvel, mert látja, hogy emberek jönnek a tett színhelyére, vagy ha tudja a gyerekek hull: az ok erkölcsi, mert az előbb említett körülmények fizikailag nem akadályozták a tettest, csak a környékük folytalanában. Et.

kölcsi az ok, de véletlen erkölcsi és
nem szándékos, mert a tettes akaratla-
llanul hagyta abba a cselekmény foly-
tatását. Ha azonban a megfélemlen-
tett személy könnyőregésé, vagy bünt-
etés gondolkodás tartózkodása miatt a
tettest cselekménye folytatásának
az ok szándékos, mert a büntetés
abban a mértékben járulékos volt: a
kiszélet a tettesnek nem szándékos
le, mert „világos, hogy minden a be-
vegyést megakadályozó ok szándé-
kos volt, a közvetett kár teljes
megszűnik, mert a jó polgár csak
bizonyára mitsem parthasulak
oly cselekménytől, mely ha mászor
ismétlődne, sem okozna parányi

szavart, sem a külső világban, sem a
belsőben; a gyorsaság feltevése volna,
hogy a gyorsaság ilyen eseményből
hátrahagyott merítékek.*

Carrara a kisérlet minőségét a
bevezést megválasztó okok külön-
felelőségéből állapítja meg a Program
3905-ban kijelenti: hogy a kisérlet minél
inkább lesz álló, beza'műtést azon mérté-
kétől, mellyel akkor birt volna, ha a bűntet
feljes kezdett, mivel több részt vett a teljes
átarata a bűntet bevezetésnek meg-
választóiban.

Carrara plüéte tehát abban
csuosodik ki, hogy a beza'műtést-
lásig nem a kezdett megválasztási-
mak körülményéből, hanem a bűntet

* Carrara I. 263

származata. Ha az az ok alapul vagy
azt legkevesebb függőben veszedlem, vagy
felbecsült eredményezési megtekintésről szó
sem lehet. De megtekintés nem akkor,
ha az ok az lettemél a számban
érséke, vagy a belátás és kötelesség
észt eredményezte. *

Whassies** hálalóan kritizálja
Carrara pluc'eték a következőképpen;
„Carrara pluc'ete nagyon szűkre szorítja
az ünkeket elállás körét, csak
az igaz megvárás és az el feladatoknak
esetére szorítja azt. Ennek pedig
lehet jelentősége erkölcsi szempontból,
de a büntető jog csatájában nem fog-
hatkoznak azokkal; igazsági megtekintés fo-
rog-e fenn, vagy nem. Az el helyes

* Whassies 253 ** - 253.

feladatának konstataciása pedig le-
közölte a nehezségekkel járva.
A kérdés lényege az: van-e valósa-
gos akarat változása vagy nincs
és nem-e az akaraton teljesen
kívül felvesz köziüléneket akaratlyos-
ságra meg a tett folytatását? Es
mindenesetre oly kérdés, hogy a lla-
kítás elucslati szabályba alig fog-
lalkható."

Ugyanekint lehetnek a viszályok
ökönkesetek alkor sem - mondja Finger,
ha a tettes azidő hágyja azt befje-
setlenül, mivel kérdés folytan azt
gondolja, hogy az eredményt már
elérte.

További kérdés az, mint itéljük meg
* Finger 321.

part az esetet midőn a teljes állás ú-
gyan a cselekmény befejezésétől, de
azt azután előbbi rész Trachariae
szerint az esetben nem fogog fenn a
bűn leteléseig jogi alapja, mivel
csak az időpontban és a véghez-
vitel módjában változott meg az
akarat, de nem magyarázza a bűn-
cselekményre nézve. ^{Placcius} * ezzel
szemben kijelenti, hogy a teljes rit-
kán van magyarálat hiányában a vég-
hezvitelre nézve akkor, midőn va-
lamily akadály abbantaggyá vá-
kennyserítette. Minthát már egyszer
mégselepeket, kezdésen újra el kell
magyar. határozni, de meg az
az állásnál való elhatározás

* Placcius. 250.

meg teljeseu bizonylatom. Szemlelt
a kérdésnek ily értelemben való fel-
fogásán a gyakorlatban igen nagy
nehézségekkel jár. A mielőtt iroda-
lombom is ez a fel fogás az uralkodó.

Olgy kell még itt jegyezni, hogy
amennyiben az elállással kényserítő
kölcsönök felhasználás és használat
bizonyításai nem lehetnek kellő videl-
mosan, hogy a lettes a bevizsgálás ö-
keint állott el, így követeli ezt az in-
dubis pro reo etc.*

Ullint látnak a B. J. H. 67 §. ál-
tal felvett mindkét eset meggyezik
abban, hogy mindkettőnél ökeint
kell a vizsgálásnak történeti.

* Beruolák 79.

CSATNYI FERENCZ R. T. DEHERCZEN.

Külsőnekötő a két eset nem a quo-
modo, de a quomodo kérdésé. ^{te}
Ekkor még az első esetben a teljesnek
még be nem végzett kiscsleléssel
állunk szembe, a visszalépés ak-
kor történik meg mikor a teljes
a kiscslelési cselekmények folytatá-
sában tovább mehetne, addig az
elsőbbi esetben feltételezzük, hogy a
teljes a püncslekmény végleges
vitelére szükséges utolsó kiscs-
lési cselekmény is elkövette, de
az eredmény még nem követhető
ke s így mert ideje maradt az el-
hátréltani.*

Éz elsőbbi esetben már nem e-
lég a merev negatív magatartás

* Kdvi Jels 175.

ide pozitiv levikeuyssege van suurseg,
melynek meg emellett sikerrel is
kell joihuia.

Emellett a eseltesenyeket mindig kán-
plekosnak kell puclott lanni, hogy
biu tetteusegeit lehessen iszö, helyesen
monolja Olshausen, hogy a kisérlet
biu tetteusege az vilnal van fel-
tekelozve, hogy a tettes az eselteseny
fellepeset szandekosan hoiu-
ja el, mert minden elkepzelhe-
tö okra a biu tetteuseg bekövetke-
tesének csak a szandekos elhaki-
väsäl, miut enö fölteltel jarkas.*

Emellett a levikeuyssegek nem
csak szandekosnak kell lanni,
ide rajat levikeuyssegek is, amit

* Phisics 258

a Zombán pünni pötre pöu pöabod
 nagy magyarságnak, hogy más ke-
 vélyesége az elvárásokhoz igy - 2
 be nem vehető. Olto képviseli a
 magyar álláspontra melyet Morcs - 2
 pünniben igyerték korrigálni,
 hogy ha a teljes szélesebb körű
 jelentésük az illető 3-ik személy
 kevélysége abban az esetben meg-
 nyugodhat. *

Az eszlekvény jogserző pred-
 meinyének elvárásait a teljes-
 nek a felfedésé plött kell véghez
 vinni. Ha a eszlekvényt már fel-
 fedették, nem biztosít bün tetlen-
 séget, az ünkenes elvárás most
 legközelebb eszben a felfedésé után

* *Massico 258.*

CSATHY FERENCZ R. T. DEBRECZEN

kedvelés, vagy akár a hüvely-
di eljárást megüldésért célső
lépések tetele mekkoró *Wlassics
különböz hangulata azt is hogy
nem elég a bírági preceden-
cia és a felfedeztetés. Így
ha valami megismeről szer-
kezdés és meg nem felfedezte-
tés, csak akkor lesz az, ha tudja
azt is, hogy bizonyos okok
és megismerést. **

A felfedeztetés objective álla-
pítandó meg, tehát megvan a fel-
fedeztetés is tehát kizáró a
bírák kétsége, ha arról a let-
tes nem is tud. Ebből természet-
szerűleg következik viszont,

* Wlassics 255.

** Wlassics 255.

ha a teljes csak azt hiszi hogy
felfedeztetek, de bármely érte-
lemben a felfedeztetés mind
meg az eredmény elvárása
a büntetésig biztosítja
munka.

A 67 §-ban említett két eset-
ben a teljes büntetésig
biztosít magának az alábbi-
akban azokkal a felfogások-
kal ohajtunk röviden fog-
lalkozni, melyek a büntet-
léseget jogilag igyekes-
nek megmagyarázni. Ennek
az irányának főképvisezője
Zachariae.* Elvétele a kö-

* Whassies 245 s. k. l.

vetkessé; A kisc'réteck két
lényeges pláne van: a kün-
völés is a külső cselekvény
Értek bármelyikeck vissza-
hatolagos megsemmisülés
megszünteti a bünethetőséget
is. Megsemmisülés a külső
tettekre nézve nem képszel-
hető, mert ami egyszer meg-
történt az nem válhat meg-
nem történté, azonban ha
a tettes a megkezdett utat
akaratilag megváltoztatja
— az előbbi akarat viszo-
ségi megsemmisül s így a bün-
ethetőség kizárk.

Zacharias Királyban a

különböző büntető jogi elve-
letekkel is nyelvezik jogi
alapok adni a büntetés-
szegnek.

És igazságosság elve-
te alapján nem lehet bü-
ntetésre méltónak mondani
azt, ki a jogtalanságtól ö-
kényt állott el.

A lélektanai kéyszer és a
megintés elve'letéből indulva
ki, szinte büntetésnek kell
lenni az elállásnak, mert az
elvetek főcélja a megféle-
lítés illedőleg és megintés,
és pedig már el van szöve, ha
a teljes önként állott a

csoklancu beferezésétől.

Itt javításra kerül, mely
az előző javulást követi
a büntetés eljárnak szintén
nem tekintetheti büntetésdö-
mek a kísérletét elállót
hiszen legalább akkor el-
kell ismernie a büntetésig
pótl, ha igaz büntetés
szűlt az állás, viszont
ha a jogi javulást veszi
figyelembe, egy az indok-
ra való tekintet nélkül el-
kell ismeriük a teljes büntet-
tésigét.

Itt Zacharise meg az elp-
telt is megelözi a cseleked-

ből is a bűntelenség elvére
következik. U. i. a bűntel-
len pszencsi barát az ünkei-
tes általánosan megtekintési mo-
dokra pedig mielőtt szűke-
ség ha a bűntel bűnyel adja
annak bizonyosságát, hogy
mialta a jogokat megfélelő
akarat elhatározásaival a i-
gazságok kényesen teljesül-
téltségételen.

Égy bűntel jogi alapok
is közül lehet elveket bűntel-
bűntel a bűntelenség el-
vét.

Kérdés most már ha a bűntel-
telenség fogalmát a kiscik-

től való' vissza lépés esete'ben
realizáljuk, mely jelen ső-
ségé van a vissza lépésnek
subjektív vagy objektív.

Ugyis szóval esemény a hiús
eseményektől vissza lépő szemé-
lye nézője van kilel'ésőbe ké-
lyese a hiúsitlóséig, a
nagy a példig történetek mind
jogilag irkelté vana az lekin-
telnek? Gyne kérdésre a
dott válasz a gyakorklatban
is jelenős következője-
ket von magán után:

Ha a vissza lépés objektív
jelentőséget / jelentőséget / ism-
júk el, akkor a tetszől egyjűd

a felbujtók és a segédök is
büntetésnek szenvednek. Az
pásztorú nézet az, mely a
bűntetlenségnek adja esu-
pán meg a büntetésüket,
mint jussalukat a munka
ellenes esekücsünyel való
felbujtásért.*

" Az büntetésig esupán az-
ra az egyező berjed ki,
ahol a bűntetlenség elállott,
és a esekücsüny bűntetlenni-
kialoz tartozó esekücsüny
elmaradott.

Itten hat ki tehát sem
a felbujtókra sem a bűntet-
segédokra. Az büntetésigük

* Függő 314.

szerűleges természetű jellege
van. " *"

És külsőben logikusán
következik a büntető tör-
vénykönyv 77 §-ból is, mely
szóval a személyes tulajdon-
ságok illetőleg körműve-
nyeknek a többi bűnt. vagy
kétszeres nem tartanak ki.

Érdekes még, hogy be-
fejzésül megemlítsük
a B. T. R. 68 §-ban formu-
lázott azon jogtételről, hogy
sajonnyiban a kísérleti öre-
skönyv mint ilyen a 67 §.
értelmében büntetés alá nem
vonható, azonban már

magyarban véve valószínű bü-
teltendő cselekmények kö-
zül a leggyakoribb képezi, ennek
megelőzésére a 67 §. intéz-
kedése ki nem zárja.

Leggyakoribb cse-
lemek az a Finkey* ál-
tal is példakép felho-
zott cselekmény, hogy va-
laki mérget ad be, de rö-
gön utána ellenmérget
is ad be a csalással sértett
meggyógyításra a hazaértés.
Ettől így nem vonható
felelősségre emberileg
kiérleltetés, de annál is
sértett súlyos betegségek szer-

* Finkey 307.

Lebb a megerosés követke-
sében, nagy súlyos testi
sértésben lesz büntös. Ide
ide tartozó esetekben te-
hat a vádlott mindég
felmentendő a kiscsleki
cselkekény, miut ibyeu
alól, ide kitéendő, az
abbau foghalt delictum
miatt.*

Legy a curia feluca-
tette az előszakos neuvi
közösülés kiscsleki alól
vádlottat, ki a kateserial-
tal közösülésre már kate-
rális hányas bannuk jelen-

* Kódex Jelis 172.

léteben sem felelt az ismét
felkelt p okos, a nem
közönségtől önként el-
álló - de plátó se se-
mire nem volt vétség miatt.
(49 §)*

Érzel bejószták kövid
áttekintésüket a kiscélt
büntetésének kérdé-
séről.

* Edvi Illés 178.